

Mélykút, 1881. december 7. – Kiskunhalas, 1947. március 13.

Első iskoláit szülei néhány holdas birtokán a földművelésbe való beletanulás jelentette. Írni, olvasni önszorgalomból tanult meg a századforduló éveiben. Ezt követően a szülőhelyéhez közeli kasszállási uradalomban volt parádés kocsis, egészen az első világháború kitöréséig. A frontról hazatérve, 1918–1919 fordulóján ő szervezte meg Kiskunhalason a rendőrséget, majd a Tanácsköztársaság idején a Vörös Őrséget, melynek századparancsnoka lett. A két világháború között a helybéli szociáldemokrata pártszervezet tagjaként, majd elnökeként vett részt a helyi, illetve a megyei politikai életben. 1944. december 18-án a kiskunhalasi nemzeti bizottság, illetve a helyi SZDP javaslatára választották meg képviselőnek az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945 márciusától az előbbi két szervezet elnöki tisztét is betöltötte, és tagja lett a földigénylő bizottságnak is.